

[Justitsministeren]

sti på samme måde som en indkøbsvogn eller en barnevogn. Dette gælder såvel den almindelige elektriske kørestol, der ikke kan fremdrives med større hastighed end almindelig ganghastighed, som den hurtigere kørestol, idet der ikke i færdselsloven er forbud mod standsning eller parkering af cykler på de nævnte steder, jfr. færdselslovens § 28, stk. 3. Det vil sige, at henstillingen skal ske under hensyntagen til andre trafikanter, således at der ikke opstår fare eller ulempe for andre, og således at færdselen ikke unødigt forstyrres eller hindres, ligesom der skal tages hensyn til dem, der bor eller opholder sig ved vejen, jfr. færdselslovens § 3, stk. 1.

Da der ikke i færdselsloven er fastsat nærmere regler om henstilling af kørestole, vil en kørestol endvidere kunne henstilles i en parkeringsbås, såfremt andet ikke fremgår af afmærkningen. Såfremt parkeringsbåsen er forsynet med parkometer, er det dog en forudsætning, at den foreskrevne parkometerafgift bliver betalt.

Det kan tilføjes, at der efter det over for justitsministeriet oplyste ikke findes kørestole, der er konstrueret til en hastighed på over 15 km i timen.

Justitsministeriet har på denne baggrund ikke fundet tilstrækkelig anledning til at gøre brug af færdselslovens § 69.

Spm. nr. 1473

Til *kirkeministeren* (31/8 81) af:

Steffensen (KrF):

»Vil ministeren skaffe mulighed for, at Hvidovre hospital får egen hospitalspræst?«

Begrundelse

Såvel Hvidovre hospitals ledelse som to lokale menighedsråd er enige om, at der bør arbejdes henimod, at hospitalet får egen hospitalspræst, skriver biskop Ole Bertelsen i Weekendavisen den 28. august 1981.

Kristeligt folkeparti ønsker, at vor folkekirkelige ordning giver de lokale myndigheder – menighedsrådene – mulighed for at gennemføre den ordning for kirkelig betjening af folkekirkens medlemmer under hospitalsophold, som menighedsrådene og hospitalets ledelse kan blive enige om.

Besvarelse (10/9 81):

Kirkeministeren (Tove Lindbo Larsen):

Det er min principielle opfattelse, at den kirkelige betjening af de mennesker, der er indlagt på hospital eller må tage ophold på en anden institution, er bedre, hvis vedkommende præst også er beskæftiget uden for institutionen, således at præsten også kan præges af den hverdag, de fleste mennesker befinder sig i.

Jeg er således af principielle grund utilbøjelig til at tilslutte mig oprettelsen af stillinger for institutionspræster. Dertil kommer også økonomiske hensyn. Der er for præster aftalt en rådighedsordning, som indebærer på den ene side, at præsten har pligt til at gøre tjeneste også uden for stillingens hidtidige ansættelsesområde (pastoratet) og på den anden side, at der herfor ydes et særligt løntillæg. Denne tjeneste kan f.eks. bestå i, at præsten sammen med andre præster skal tage del i betjeningen af forskellige institutioner, f.eks. hospitaler.

Spørgsmålet om den kirkelige betjening af Hvidovre hospital har været forhandlet med repræsentanter for det lokale menighedsråd og provsten samt Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer. Det primære for dem alle har været, at der var en ansvarlig præst, som hospitalet til enhver tid kunne henvende sig til.

Der undersøges for tiden, om dette vil være muligt at gennemføre på baggrund af rådighedsordningen. Jeg forventer en snarlig løsning af problemet.

Spm. nr. 1474

Til *indenrigsministeren* (31/8 81) af:

Tang Sørensen (FP):

»Vil ministeren sørge for, at cirkulærer, der påbyder kommuner at have en grundskyldpromille på mindst 10, når en enkelt skatteyder støder imod det såkaldte skatte-loft, bliver ændret, således at kommunerne selv kan bestemme grundskyldpromillen?«

Begrundelse

I en række kommuner især i Vestdanmark bliver man i år nødt til at sætte grundskyldpromillen til 10. Det rammer især kommuner, hvor landbruget er det fremherskende